

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

NOVE JARŠE

Zelenice z bujnim drevjem razveseljuje številne krajanje — tudi Novih Jarš. A najde se kdo, ki so mu košata drevesa bržčas v napoto. Ali pa si jih kar »lasti«? In mlada platana v najlepši rasti je morala pasti pod brezobzirno sekiro! Posmetek sicer ni od včeraj, a vandalizem take vrste zasluži tudi danes javno odsodbo.

M. R., Kvedrova ulica

Ob krajevnem prazniku KS Polje so v avli osnovne šole odprli razstavo na različnejših umetniških in drugih izdelkov. Poleg številnih slik, ki so jih prispevali občani Polja, so bili zanimivi gobleni Ivanke Bobnar. Posebno pozornost pa so seveda zbuiali izdelki najmlajših: številne igrače, slike, pa modeli hiš, robotov, ladij, letal — kar vse so ustvarile pridne ročice malčkov iz VVZ Zajcja dobra, VVZ Vevče — enota Rjava cesta ter učenci OŠ Polje.

Presto razstavo si je ogledalo precejšnje število krajanov Polja ter tudi tako sodelovalo pri prvem proslavljanju svojega krajevnega praznika.

Besedilo in slika:
DUŠAN JEŽ

ŠTEPANJSKO NASELJE

Najbrž služba pri Rastu res ne more zadostiti vsem potrebam glede urejanja okolice, predvsem ne tistim, katerim po pogodbji pretečejo obveznosti. Da pa okolica ne bi bila zanemarjena, so si jo upokojenci v ulici Polonce Čuda oči-

V petek 14. julija popoldne je bila na športni ploščadi v Polju prva proslava krajevnega praznika KS Polje. Slavnostna govornica je bila Nika Modic, izvršna sekretarka komiteja občinske konference ZKS — glej sliko! Predsednik KS Slavko Jakic pa je na kratko prikazal prizadevanja organov KS. Kratke kulturne programi so pripravili učenci OŠ Polje in gojeni glasbene šole. Podeljena so bila priznanja krajanom za dolgoletno delo in naši KS. Po končani proslavi so se gestijo v dolgi povorki ob zvoki Vevške pihalne godbe napotili proti železnici, kjer so ob partizanskem prehodu prek proge odkrili spominske obeležje. Za zaključek je bilo pri gostišču v Zajcu dobrovi tovarisko srečanje. Igrali so Kometi, ki so poskrbeli za dobro voljo. (Foto: Srebrenjak)

POLJE

Letošnji začetek poletja je bil v naši KS izrazito deloven. Pripravili smo se na krajevni praznik, ki smo ga letos praznili prvič.

V tednu pred praznikom so se zvrstile razne športne prireditve: kegljski, balinarski in rokometni turnir. Taborniki pa so postavili propagandni tabor in skupaj z mladincami, športniki in drugimi krajani pomagali pri ureditvi slavnostnega prostora.

Dan pred praznikom so se zbrali delegati na skupščini KS Polje.

Soglasno so izvolili 40 delegatov skupščine. Za predsednika skupščine so izvolili Ludvika Urekarja, za podpredsednika pa Franceta Sladiča.

Izvolili so tudi 15-članski svet KS. Predsednik je že drugič Slavko Jakic, podpredsednik pa je inž Jože Bevc.

Delegati skupščine so sprejeli sklep o razglasitvi 13. julija za praznik KS Polje, sklep o graditvi in proglašitvi spominskega parka pred OŠ v Polju — imenoval se bo park spominov v Polju — sklep o podelitev priznanj zaslužnim krajanom ter sklep o sredstvih za krajevni praznik.

Istega dne so se sestali tudi člani sveta KS Polje. Obravnavali so predvsem komunalno problematiko.

E. T.

MOSTE

SEmenarna

V prejšnji številki Nsk smo v fotoreportaži Center Most dobiva svojo podobo izpustili Semenarno. Ne namenoma. Tiste dni julija, ko smo pripravljali reportažo so imeli v Semenarni inventuro. Obiskali smo jo naknadoma.

Tokrat so bila njena vrata odprta. Z nasmeškom zadovoljstva je pogledala prodajalka Vika Remec: »Trgovina Semenarna v Mostah deluje že več let, jaz pa delam tu šele šesti mesec. Čeprav imamo ob delavnikih odprtje ves dan, dela ob nobeni uri ne zmanjka. Ljudje ne nehnijo nekaj potrebujojo: nekateri semena, drugi sredstva za učnevanje škodljivcev, tretji umetna gnojila, pa cvetlične lončke, nekaj kilogramov dobre zemlje ali pa hrano za svojega kanarčka. Izbera je velika, pa seveda prilagojena letnim časom. Pred jesenjo smo in že smo dobili prvo posilko hijacint in tulipanov, za katere iz leta v leto narašča zanimanje.«

Da, prav rada delam tu in dobro sem se vživel v to novo, prijetno okolje. Veseli me, če so tudi občani zadovoljni z mojo postrežbo!«

Besedilo in slika:
DUŠAN JEŽ

Geološke raziskave tal za predvidene nove objekte v centru Most. Z vrtalnimi napravami sežejo v globino do 20 metrov.

Kot vemo, bo tu zraslo več novih objektov. Ograja ob Zaloški cesti pri poslopju pošte in Veletekstila že pomenu, da so — čeprav z rahlo zaksnitvijo — začeli z zemeljskimi deli za novo tržnico.

Če pa smo prav poučeni, naj bi spomladni prihodnjega leta podaljšali začasno ograjo že za temelje novega družbenega centra.

Foto: HVASTIJA

ZADVOR

Proslava krajevnega praznika

stili kar sami. Slika nazorno prikazuje, koliko je bilo posušenega sena — naj povem: kar za dva voza! Vsa pohvala prizadevnim upokojencem z željo, da bi tako še naprej dokazovali svoj odnos do naše skupnosti.

Moderen podhod pod Litijsko cesto je že skoraj nared. Povezoval bo Bilečansko ulico z Vlahovičeve in omo-

gočal varno hojo občanov. Ko bodo zgrajeni tudi drugi objekti v naselju, bo ta podhod verjetno najbolj frekventiran na področju mesta Ljubljana.

HVASTIJA

V KS Zadvor smo letos drugih praznoval svoj krajevni praznik 13. julij, v spomin na taist dan leta 1941, ko se je trinajst domaćinov umaknilo pred fašistično aretacijo v gozd Molnik in tam ustanovilo partizansko Molniško četo. Krajani KS Zadvora ta dan praznujejo vsa leta po vojni, le da do lani nismo sprejeli odloka o uzakonitvi krajevnega praznika.

Na praznovanje smo se pripravljali že nekaj časa poprej, v soboto 8. julija pa je bila v dvorani zadružnega doma svečana seja krajevne skupnosti. Pričel jo je predsednik zborna delegacija Janez Alič, svečani govor pa je pripravila predsednica KO ZB NOV Sostro-Podlipoglav Tončka Berčičeva. Prav ona je bila 12. julija 1941 tisti člen v verigi, ki je fašistom onemogočila aretacijo najboljših sinov tega kraja, ustanovitelj partizanske Molniške čete. Zborovalce sta prisrčno pozdravila tudi pionirka in pionir OŠ Toneta Trtnika-Tomaža Sostro.

Med svečano sejo je na predlog KK SZDL Zadvor Stane Keber-Kogo izročil odlikovanja in priznanja OF, ob svoji 80-letnici pa je Andrej Alič prejel red republike z bronastim vencem za zasluge med vojno in po njej pri graditvi organizacije ZB NOV Sostro-Podlipoglav. Vsem odlkovancem iskrene čestitke.

Potem je bilo okoli brunarice in na TRIM stezi zelo živahnio. K temu so pripomogli tudi muzika, dobra pijača in jedila na žaru.

Pa še tole:

Ko zaključimo neko prireditve, smo vsi veseli, ugotavljamo pa, da smo tudi še kaj prezrli za kar najboljšo izvedbo. Človek dobi vtiš, da slone take prireditve le na nekaj osebah. Vemo pa, da so stvar na vseh v dobro premisljeno, komu zaupamo izvedbo. Ko pa se dogovorimo, potem izpeljemo vsak svojo nalogo.

ALOJZ KASTELIC

Lovro Omahen - Orlov osemdesetletnik

Lovro Omahen, s partizanskim imenom Orlov, je letos 2. avgusta praznoval svoj visoki živiljenjski jubilej — 80 let. Ko sem ga obiskal na domu, sem bil kar v zadregi, kako v krakem zapisu stritti njegovo bogato živiljenje proletarca, koroškega borca, partizanskega komisarja, komunista, aktivista in kulturnega delavca z bogato dejavnostjo pred vojno, med njo in po njej.

Njegova živiljenjska pot se je začela v siromašni kmečki družini v Zg. Besnici. Bil je najstarejši sin od sedmih otrok. Svojebrate in sestre so razdelili na »predameriške« in na poameriške», kajti po rojstvu njegove mlajše sestre, sedaj že pokojne Franciske Omahen — Name, je oče odšel za sedem let v Ameriko, po vrnitvi pa so se rodili še štiri fantje in sestre.

V hribovski vasici na malih kmetijih ni bilo prostora za vse. Jubilant je obiskoval osnovno šolo v Javoru, potem je ostal še nekaj časa doma na kmetiji, iskal priložnosti zaslужke, leta 1916 pa je moral v avstro-ogrsko vojsko. Srečno jo je preživel, nato pa se je priključil še borcem za slovensko Koroško.

Po vojni se je vrnil domov, bil kmet, delavec, zidar in vse, kar je bilo tedaj moč delati za golo preživetje. Leta 1930 je v Javoru nasel svojo živiljenjsko družico Micko Trampus in preselila sta se v Zadvor. Stanovala sta v najemniških stanovanjih, a najdele na domu narodenega heroja Toneta Trtnika v Zadvoru. Lovro se je že l. 1932 priključil k DPD Svoboda Zadvor in v njej aktivno deloval — sprva v pevskem zboru in godbi, ko pa si je začel graditi hišo, mu je časa primanjkovalo in posvetil se je bolj pevskemu zboru. V kleti njegove hiše so bile vaje pevskega zboru.

Ob okupaciji: 1941 se je znašel na listi izdajalca naprednih Slo-

bodašev tudi Lovro. Čeprav je bil 12. julija obveščen da nameravajo Italijani aretrati »nevaresne« Slobodase, in čeprav se je temu skušal izogniti, je po nesrečnem naključju padel v roke Italijanom. Dne 13. julija 1941 je bil z 18 tovartsi odpetan v Ljubljanske sodne zapore, kjer so ga intenzivno zasljevali, mučili in skušali privapiti do priznanja. Toda Lovro je molčal, tako kot njegovi sotropni in sodelavci. Dne 22. novembra 1941 so ga moral zaradi posmanjkanja dokazov izpustili. Ta-

XVIII. divizije NOV in POS kot komisar bataljona. V njej je ostal do začetka leta 1944, ko je opravil tečaj za izgradnjo ljudske oblasti, nakar je bil imenovan za komisarja vojnega področja Črnomelj. Tu je tudi pričkal svobodo.

Tako je po osvoboditvi je bil imenovan za namestnika komisarja ljubljanskega vojnega področja, novembra 1945 pa je bil demobiliziran. Zaposlil se je v Papirnic Vevče kot pomočnik šefa za kadre, pa v tovarni in načrnu opravil tudi številne politične funkcije, postal spet aktiven pri pevskem društvu DPD Sloboda Zadvor itn.

Koliko je v živiljenju prestal?! A človek njegovega kova vse preneše. Poleg burnih dogodkov in velikih naporov je tovariš Lovro preživel dva srčna infarkta, štiri operacije na sinusih in vrsto drugih obolenj. A kljub vsemu temu je delal in dočakal visoko starost. Njegove prsi krase številna vojaška in povojna odlikovanja, je tudi nosilec spomenice 1941.

Še danes živi z dnevnimi dogodki. Bere vse vrste časopisov in revij, a najljubši mu je TV 15. V skrb za ohranjanje tradicij NOB pa je dolga leta tolmačil obiskovalcem kompleks Urha, sostrški šolarji pa so z odprtimi ustmi poslušali njegove pripovedi in NOB.

Pri vsem tem ni opustil skrb za svojo družino. Še danes rad raztegne svojo priljubljeno harmoniko, čeprav ga prsti ne ubogajo več tako kot nekoč. Rad zahaja v veseli družbi, rad tudi zaplesa.

Tovarišu Lovru želim, da bi bil še dolgo združ in zadovoljen v krogu svojih, zlasti pa mu želim bivši borci še mnogo srečnih in zdravih let. Zahvaljujem se mu za vse, kar nam je dal ter še za vse, kar nam bo lahko nudil iz svoje bogate revolucionarne preteklosti.

ALOJZ KASTELIC